

Valors i esport

"Entenem per valor el principi ideològic o moral d'una persona, i és la norma particular que regeix el seu pensament i conducta, els valors de l'esport no són de l'esport, sinó de cada persona."

Jaume A. Mirallas Sariola

Els valors no són de l'esport. L'esport és un mitjà per assolir valors de l'activitat física i de l'acció esportiva. Aquests valors existeixen en el moment que l'esportista ha après les diferents accions esportives d'un o altre esport i les valora des d'un punt de vista de la creativitat i expressivitat pròpies dins d'un patró ètic i estètic cultural.

Per tant, fer esport a Angola, Costa Rica, Alemanya, Mongòlia, etc. generarà diversos valors en els esportistes, perquè en faran una diferent valoració de la seva pròpia activitat esportiva. Pot ser que el valor més universal sigui el fet de gaudir amb la pràctica del seu esport. I el fet de gaudir serà el resultat de la lluita per vèncer davant el contrari, valorant tanmateix la supremacia sobre els altres, unes vegades, i valorant la supremacia dels altres sobre un mateix, unes altres.

El valor

El valor és la forma i la persona li dóna significació. Per exemple, la bellesa com a valor en sí mateix no existeix, sinó com una forma incorporada a algun objecte físic o psíquic de la persona. La persona és capaç de modificar o alterar les formes de les coses, agregant-hi una naturalesa ètica i estètica pròpia amb certa expressivitat, que s'incorpora a la nova forma creada.

El valor és una propietat o qualitat "sui generis", que tenen alguns objectes o algunes persones. Ho entendrem millor afirmant que la bellesa és un valor i es capta per la via emocional. El concepte de bellesa és un objecte ideal i es capta per la via intel·lectual.

No s'ha de confondre el valor amb l'objecte ideal (relacions, conceptes, etc.), la diferència està en que aquest últim és la idea, mentre que el valor s'interpreta com una sensació. El valor està subjecte a uns patrons més o menys fluctuants i estandarditzats, que són acceptats per cada cultura.

El valor no "és", sinó que "val", i l'objecte ideal "és". Els valors es presenten dins d'un ordre jeràrquic. Els objectes del món físic ens podem resultar indiferents sempre i quan no els hi donem una valoració. A partir d'aquesta valoració hem creat un valor d'aquell objecte i la indiferència ja no és possible. Òbviament, la persona cercarà el valor més elevat dins d'aquest ordre jeràrquic, encara que de vegades n'esculli un d'inferior per raons circumstancials.

L'existència d'aquest ordre jeràrquic és una incitació permanent a l'acció creadora i a la sublimació de l'ètica (moral). Aquest sentit creador es basa fonamentalment en l'afirmació del valor positiu davant el negatiu i del valor superior davant de l'inferior. El caràcter íntim del valor es manifesta en el següent adagi: "de gustibus nom disputandum". El valor és quelcom personal, privat i, en ocasions, inefable. És no renunciar a aquesta intimitat, doncs, fent el contrari, se'ns escaparia una aspecte essencial del plaer estètic. Per tant, es pot parlar de subjectivitat, no del valor, sinó del procés del captació del valor.

L'esport és un procés de captació de valors